Revoluce zachvátí půl Evropy. Václav Cílek o světu po covidu: Po covidu nebude život jako dřív, ale není to jen pohroma

- CZ24 News | 20. prosince 2021

EU: Spolu s koncem covidové epidemie přichází i „reset“ téměř ve všech oblastech našeho života. O tom, zda přinese změny v pozitivním, nebo v negativním smyslu, se vedou dlouhé polemiky. Jedno je ale podle geologa, esejisty a filozofa Václava Cílka jisté – návrat života, jak jsme jej znali před covidem, už nečekejme. Je nutné si připustit evoluční síly, tedy že se náš svět skokově mění. Očekává podobnou revoluční vlnu jako v roce 1848, jež započne ve Francii, říká v rozhovoru.

Svět se kvůli koronaviru zásadně změnil a podle Cílka tyto události lze vnímat coby „zásadní katalyzátor společnosti“. „Nevíme přesně, kam to povede, máme určitá podezření, známe některé trendy. Něco zásadního se stalo a určitě se bude dít dál,“ říká geolog.

Covid zafungoval jako významný urychlovač událostí a přinesl s sebou i „reset“, kterým přinejmenším změnil částečně naší mysl a zvyky: „Když jsme u toho resetu, hodně lidí, kteří prodělali covid, ztratili chuť nebo čich, a když se z toho dostali, tak nabyli čich jiným způsobem – ženské kupují jiné parfémy; chlapům přestalo chutnat pivo, a pijí víno nebo kořalku. Poměrně zásadně se změnily chutě a vůně, což jsou dost staré archaismy naší mysli.“

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

„Pro mě je reset to, že se změnila i mysl. To znamená, že pokud se reset týká doopravdy takovýchto základních mechanismů našich myslí, jako jsou chuť a vůně, tak se pravděpodobně týká celé psychiky,“ pokračuje filozof, že není třeba ani vědeckých důkazů, že se společnost už změnila.

Hovoří o jistém základu, který mezitím nějak vyrostl a který se stěží definuje. „Je to jako nějaké vynořující se skalisko ze dna moře. Nutně to neznamená, že to je negativní, nebo pozitivní. Prostě je to nový komplex pocitů a vztahů ke světu. To, co považuji v tuto chvíli za důležité, je být si vědom toho, že se něco stalo a že probíhá změna. Protože v okamžiku, kdy si řekneš: ‚Ano, toto jednou konečně odezní a svět bude jako dřív,“ tak to tak nebude! Mezitím se vynořil tento ostrov, a je důležité mít přání ukládání programů do sebe a být součástí této změny. Něco je tady nového a jiného,“ říká Cílek.

Věří, že nás čeká hlavně to lepší, protože tak pracují síly evoluce, a je velice pravděpodobné, že evoluční síly na nás působí tak, aby se něco měnilo, vyvíjelo. Ač největší evoluční silou byla v posledních staletích válka, za kterou se platila tvrdá daň – nyní to prý na válku nevypadá. Budeme

ale platit dlouhou adaptační daň. „Mám představu, že dřív byla válka nezbytná. Dnes máme environmentální, energetickou krizi a bůhví, jak to bude s potravinami. Vypadá to, že budeme třeba platit chronickou adaptační daň," míní.

Namísto války vedené mírnějšími prostředky Cílek očekává opakování revoluční vlny z roku 1848, která zachvátí půl Evropy. Započne dle něj právě ve Francii: „Čekám opakování roku 1848, který začne ve Francii, protože ta je vždycky správně výbušná. Prostě nějaká revoluční vlna, která zachvátí půlku Evropy. To se může docela dobře stát. Ale zase to nevidím tak zle, doopravdy toto období vidím jako analogii války vedenou mnohem mírnějšími prostředky," pokračuje filozof.

Pevně věří tomu, že covidová krize nám přišla ukázat smysl, či nesmysl některých věcí. „Žít dál takovým způsobem, jako před covidem, nechci říkat líným, bezcílným, to by tu společnost stejně otupělo. Lidé dlouho nedovedou žít v blahobytu. To znamená, že tato krize je tady také kromě jiného proto, aby ukázala smysl, či nesmysl některých věcí," domnívá se.

Za pozitivní také pokládá, že bezesporu mnoho lidí během lockdownu přišlo na to, co je v životě opravdu zajímá a našli svou vnitřní kontrolu. „Během covidu, měli lidi ‚zaracha' a víc času. Uvědomili si, co je v životě fakt zajímá, že mohou něco zajímavého udělat, nějaké sebenaplnění. Takže mnoho z těchto lidí změnilo práci nebo pracuje na kratší úvazek, ale ne proto, že by odpočívali, ale pro sebe, své koníčky – něco staví, někam jedou, něco chtějí poznat, něčím se naplnit. Takže v tomto je další pozitivní zpráva z covidového zaracha," připomíná Cílek.

„A vnitřní kontrola je to, že to, co děláš, musí souznít s tím, co cítíš. Tedy se zase bavím o tom, jak se dostat k informacím a k podnětům zevnitř, k rovnováze," říká Cílek s tím, že tu vnitřní kontrolu musí hledat zejména i mladí lidé, kteří se neustále sledují v zrcadlech sociálních sítí a svou hodnotu hledají pouze skrze to, jak je vnímají ostatní. „To znamená, že povaha vnější kontroly je mnohem zranitelnější, než spolehnutí na něco vnitřního v sobě," uzavírá esejista Václav Cílek.

Zdroj: parlamentnilisty